

Organizația Națiunilor Unite

Limbi oficiale Engleză, Chineză, Arabă, Franceză, Rusă, Spaniolă

Secretar General Ban Ki-moon (din 2007)

Înființare ca alianță pe timp de război: 1 ianuarie, 1942

Ca organizație internațională: 24 octombrie, 1945

State membre: 192

Sediul New York, NY, USA

Organizația Națiunilor Unite este una dintre cele mai importante organizații internaționale din lume. Fondată în 1945 după Al Doilea Război Mondial, are 192 de state membre. ONU are misiunea de a asigura pacea mondială, respectarea drepturilor omului, cooperarea internațională și respectarea dreptului internațional.

Structură:

Adunarea Generală ONU

Adunarea Generală este alcătuită din toți Membrii Națiunilor Unite. Fiecare membru are cel mult cinci reprezentanți în Adunarea Generală. Fiecare membru al Adunării Generale dispune de un vot.

Hotărârile Adunării Generale pentru probleme importante sunt adoptate cu majoritatea de două treimi a membrilor prezenți. Sunt considerate probleme importante: recomandările cu privire la menținerea păcii și securității internaționale, alegerea membrilor nepermanenți ai Consiliului de Securitate, alegerea membrilor Consiliului Economic și Social, alegerea membrilor Consiliului de Tutelă, admiterea de noi membri în Organizație, suspendarea drepturilor și privilegiilor membrilor, excluderea de membri, problemele referitoare la funcționarea sistemului de tutela și problemele bugetare.

Hotărârile privind alte probleme, inclusiv stabilirea unor noi categorii de probleme asupra cărora să se decidă cu o majoritate de două treimi, se vor adopta cu majoritatea membrilor prezenți și votați.

Fiecare stat are drepturi egale de vot. De asemenea, rezoluțiile Adunării Generale nu sunt legi, ci doar recomandări.

Consiliul de Securitate

Consiliul de Securitate este compus din cincisprezece membri ai Națiunilor Unite. Republica China, Franța, Rusia, Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord și Statele Unite ale Americii sunt membri permanenți ai

Consiliului de Securitate și au drept de veto. Pe lângă cei 5 membrii permanenți, Consiliul de Securitate cuprinde alți zece membri nepermanenți. Membrii nepermanenți ai Consiliului de Securitate sunt aleși pe o perioadă de doi ani. Procedura obligă ca în fiecare an să fie aleși cinci membri noi în rândul membrilor nepermanenți.

Fiecare membru al Consiliului de Securitate dispune de un vot. Hotărârile Consiliului de Securitate în probleme de procedură sunt adoptate cu votul a cel puțin nouă membri.

Consiliul de Securitate supune spre examinare Adunării Generale rapoarte anuale și, când este necesar, rapoarte speciale.

Un alt organ al ONU este **Consiliului Economic și Social** căruia îi sunt subordonate multe din organizațiile speciale.

Consiliul de Tutelă și-a suspendat momentan activitatea.

Curtea Internațională de Justiție - cu sediul la Haga, decide dispute internaționale.

Secretariatul Națiunilor Unite

Secretariatul are în componență un Secretar General și personalul de care Organizația are nevoie. Secretarul General este numit de Adunarea Generală la recomandarea Consiliului de Securitate. El este cel mai înalt funcționar administrativ al Organizației.

Secretarul General participă în această calitate la toate ședințele Adunării Generale, ale Consiliului de Securitate, ale Consiliului Economic și Social și ale Consiliului de Tutelă. El va îndeplini orice alte funcții ce-i sunt încredințate de aceste organe. Secretarul General prezintă Adunării Generale un raport anual asupra activității Organizației.

Din organizațiile speciale ale ONU fac parte fondul de ajutorare a copiilor, UNICEF, programul de protecție a mediului, UNEP, programul de dezvoltare a drepturilor femeilor, UNIFEM, comisariatul pentru refugiați, UNHCR, programul de dezvoltare, UNDP și altele. ONU lucrează cu următoarele organizații autonome: UNESCO, OIS, OIM, BIRD, FMI și altele.

Documentele fundamentale în virtutea cărora acționează și funcționează Organizația Națiunilor Unite sunt: Carta Națiunilor Unite, Statutul Curții Internaționale de Justiție, Declarația Universală a Drepturilor Omului. Alte documente în baza cărora acționează ONU sunt rezoluțiile Consiliului de Securitate, hotărâri ale Adunării Generale și documente elaborate de către Consiliul Economic și Social.

Istoric

1920: Tratatul de la Versailles, a încheiat Primul Război Mondial, deschizând porțile unei noi organizații: Liga Națiunilor, formată prin pacea decisă după discuțiile dintre țări.

1920-1933: Fără să fi primit o influență mai mare, Liga Națiunilor este un fiasco.

1933-1945: Izbucnește Al Doilea Război Mondial în Asia, Europa, Africa de Nord, și Pacific.

24 octombrie 1945: Se înființează Organizația Națiunilor Unite.

Membrii fondatori: Africa de Sud, Arabia Saudită, Argentina, Australia, Belgia, Belarus, Bolivia, Brazilia, Cehoslovacia, Chile, China, Danemarca, Ecuador, Egipt, El Salvador, Etiopia, Filipine, Franța, Grecia, Guatemala, Haiti, Honduras, India, Irak, Iran, Iugoslavia, Canada, Columbia, Costa Rica, Cuba, Liban, Liberia, Luxemburg, Regatul Unit, Mexic, Nicaragua, Norvegia, Noua Zeelandă, Olanda, Panama, Paraguay, Peru, Polonia, Republica Dominicană, Siria, SUA, Turcia, Ucraina, Uniunea Sovietică (mai târziu Rusia), Uruguay, Venezuela.

1946: Liga Națiunilor este desființată oficial. Afganistan, Islanda, Suedia și Thailanda aderă la ONU.

1947: Pakistan și Yemen devin membri.

1948: Birmania devine membră.

1949: Israel aderă.

1950: Indonezia aderă.

1955: 16 noi membri: Albania, Austria, Bulgaria, Cambodgia, Finlanda, Spania, Ungaria, Iordania, Irlanda, Italia, Laos, Libia, Nepal, Portugalia, **România**, Sri Lanka.

1956: Japonia, Maroc, Sudan și Tunisia aderă.

1957: Ghana și Malaezia aderă.

1958: Guineea aderă.

1960: 17 noi membri: Benin, Burkina Faso, Republica Centrafricană, Ciad, Coasta de fildeș, Gabon, Camerun, Cipru, Republica Congo, Madagascar, Mali, Nigeria, Niger, Senegal, Somalia și Togo.

1961: Noi membri: Mauritania, Mongolia, Sierra Leone și Tanzania.

1962: Noi membri: Algeria, Burundi, Jamaica, Ruanda, Trinidad-Tobago și Uganda.

1963: Kenia și Kuweit aderă.

1964: Malawi, Malta și Zambia aderă.

1965: Gambia, Maldivele și Singapore aderă.

1966: Barbados, Botswana, Guyana și Lesotho aderă.

1967: Yemen aderă.

1968: Guineea Ecuatorială, Mauritius și Swaziland aderă.

1970: Fiji aderă.

1971: Bahrain, Bhutan, Qatar, Oman și Emiratele Arabe Unite aderă.
1972: Republica Populară Chineză aderă la ONU, aceasta înlocuind Taiwanul.
1973: Bahamas și Germania (atât de est cât și de vest) aderă.
1974: Bangladesh, Grenada și Guineea-Bissau aderă.
1975: 6 noi membri: Capul Verde, Comore, Mozambic, Papua Noua Guinee, São Tomé și Príncipe și Suriname.
1976: Angola, Samoa și Seychelles aderă.
1977: Djibouti și Vietnam aderă.
1978: Dominica și Insulele Solomon aderă.
1979: Sfânta Lucia aderă.
1980: Sfântul Vincent și Grenadine și Zimbabwe aderă.
1981: Antigua și Barbuda, Belize și Vanuatu aderă.
1983: Sfântul Kitts și Nevis aderă.
1984: Brunei aderă.
1990: Liechtenstein și Namibia aderă. Se unesc Republica Federală a Germaniei cu Republica Democrată Germană, devenind un singur membru.
1991: URSS dispare, Rusia moștenește locul de membru permanent în Consiliul de Securitate. Șapte noi state aderă: Estonia, Letonia, Lituania, Insulele Marshall, Micronezia, Coreea de Nord și Coreea de Sud.
1992: 13 noi membri: Armenia, Azerbaidjan, Bosnia și Herțegovina, Georgia, Kazahstan, Kârgâzstan, Croația, Republica Moldova, San Marino, Slovenia, Tadjikistan, Turkmenistan și Uzbekistan.
1993: 6 noi membri: Andorra, Republica Cehă, Eritreea, Macedonia, Monaco și Slovacia.
1994: Palau aderă.
1999: Kiribati, Nauru și Togo aderă.
2000: Tuvalu aderă.
2001: Secretarul General al ONU, Kofi Annan primește Premiul Nobel pentru Pace.
2002: ONU se extinde prin aderarea Timorului de Est. Elveția aderă de asemenea.
2006: Muntenegru aderă.

Secretari Generali ai ONU

1946-1953 Trygve Lie (Norvegia)
1953-1961 Dag Hammarskjöld (Suedia)
1961-1971 U Thant (Birmania)
1972-1981 Kurt Waldheim (Austria)
1982-1991 Javier Perez de Cuellar (Peru)
1992-1997 Boutros Boutros-Ghali (Egipt)
1997-2006 Kofi Annan (Ghana)
2007 Ban Ki-moon (Coreea de Sud)

În cei 52 ani de când este membru ONU, România s-a asociat pe deplin la efortul general condus de organizație pentru menținerea păcii și securității internaționale, sprijinirea dezvoltării economice și sociale a țărilor din lumea întreagă și promovării respectului demnității umane.

Sursa: www.un.org , www.onuinfo.ro
Octombrie 2007

Biroul Informare și Relații Publice

Declarația Universală a Drepturilor Omului

La 10 decembrie 1948, Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat și proclamat Declarația universală a drepturilor omului.

După acest act istoric, Adunarea Generală a recomandat statelor membre să facă totul "pentru a face astfel ca el să fie distribuit, afișat, citit și comentat, în principal în școli și în alte instituții de învățământ, indiferent de statutul politic al țărilor sau teritoriilor".

Preambul

Considerând că recunoașterea demnității inerente tuturor membrilor familiei umane și a drepturilor lor egale și inalienabile constituie fundamentul libertății, dreptății și păcii în lume,

Considerând că ignorarea și disprețuirea drepturilor omului au dus la acte de barbarie care revolta conștiința omenirii și că făurirea unei lumi în care ființele umane se vor bucura de libertatea cuvântului și a convingerilor și vor fi eliberate de teama și mizerie a fost proclamată drept cea mai înaltă aspirație a oamenilor,

Considerând că este esențial ca drepturile omului să fie ocrotite de autoritatea legii pentru ca omul să nu fie silit să recurgă, ca soluție extremă, la revolta împotriva tiraniei și asupririi,

Considerând ca este esențial a se încuraja dezvoltarea relațiilor prietenești între națiuni,

Considerând că în Carta popoarele Organizației Națiunilor Unite au proclamat din nou credința lor în drepturile fundamentale ale omului, în demnitatea și în valoarea persoanei umane, drepturi egale pentru bărbați și femei și că au hotărât să favorizeze progresul social și îmbunătățirea condițiilor de viață în cadrul unei libertăți mai mari,

Considerând că statele membre s-au angajat să promoveze în colaborare cu Organizația Națiunilor Unite respectul universal și efectiv față de drepturile omului și libertățile fundamentale, precum și respectarea lor universală și efectivă,

Considerând că o concepție comună despre aceste drepturi și libertăți este de cea mai mare importanță pentru realizarea deplină a acestui angajament,

Adunarea Generală proclamă

Prezenta Declarație Universală a Drepturilor Omului, ca ideal comun spre care trebuie să tindă toate popoarele și toate națiunile, pentru că toate persoanele și toate organele societății să se străduiască, având aceasta

declarație permanent în minte, că prin învățatura și educație să dezvolte respectul pentru aceste drepturi și libertăți și să asigure prin măsuri progresive, de ordin național și internațional, recunoașterea și aplicarea lor universală și efectivă atât în sânul popoarelor statelor membre, cât și al celor din teritoriile aflate sub jurisdicția lor.

Articolul 1.

Toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și în drepturi. Ele sunt înzestrate cu rațiune și conștiința și trebuie să se comporte unele față de altele în spiritul fraternității.

Articolul 2.

Fiecare om se poate prevala de toate drepturile și libertățile proclamate în prezenta declarație fără nici un fel de deosebire ca, de pildă, deosebirea de rasă, culoare, sex, limba, religie, opinie politică sau orice altă opinie, de origine națională sau socială, avere, naștere sau orice alte împrejurări.

În afara de aceasta, nu se va face nici o deosebire după statutul politic, juridic sau internațional al țării sau al teritoriului de care ține o persoană, fie ca aceasta țară sau teritoriu sunt independente, sub tutelă, neautonome sau supuse vreunei alte limitări de suveranitate.

Articolul 3.

Orice ființă umană are dreptul la viață, la libertate și la securitatea persoanei sale.

Articolul 4.

Nimeni nu va fi ținut în sclavie, nici în servitute; slavajul și comerțul cu sclavi sunt interzise sub toate formele lor.

Articolul 5.

Nimeni nu va fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante.

Articolul 6.

Fiecare om are dreptul să i se recunoască pretutindeni personalitatea juridică.

Articolul 7.

Toți oamenii sunt egali în fața legii și au, fără nici o deosebire, dreptul la o egală protecție a legii. Toți oamenii au dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar viola prezenta declarație și împotriva oricărei provocări la o asemenea discriminare.

Articolul 8.

Orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanțelor juridice naționale competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce-i sunt recunoscute prin constituție sau lege.

Articolul 9.

Nimeni nu trebuie să fie arestat, deținut sau exilat în mod arbitrar.

Articolul 10.

Orice persoană are dreptul în deplină egalitate de a fi audiată în mod echitabil și public de către un tribunal independent și imparțial care va hotărâi asupra drepturilor și obligațiilor sale, fie asupra temeiniciei oricărei acuzați în materie penală îndreptată împotriva sa.

Articolul 11

Orice persoana acuzată de comiterea unui act cu caracter penal are dreptul să fie presupusă nevinovată până când vina sa va fi stabilită în mod legal în cursul unui proces public în care i-au fost asigurate toate garanțiile necesare apărării sale.

Nimeni nu va condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care nu constituiau, în momentul când au fost comise, un act cu caracter penal conform dreptului internațional sau național. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai grea decât aceea care era aplicabilă în momentul când a fost savârșit actul cu caracter penal.

Articolul 12.

Nimeni nu va fi supus la imixtiuni arbitrare în viața sa personală, în familia sa, în domiciliul sau în corespondența sa, nici la atingeri aduse onoarei și reputației sale. Orice persoană are dreptul la protecția legii împotriva unor asemenea imixtiuni sau atingeri.

Articolul 13.

Orice persoană are dreptul de a circula în mod liber și de a-și alege reședința în interiorul granițelor unui stat.

Orice persoana are dreptul de a parasi orice țară, inclusiv a sa, și de a reveni în țara sa.

Articolul 14.

În caz de persecuție, orice persoană are dreptul de a cauta azil și de a beneficia de azil în alte țări.

Acest drept nu poate fi invocat în caz de urmarire ce rezultă în mod real dintr-o crimă de drept comun sau din acțiuni contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 15.

Orice persoană are dreptul la o cetățenie.

Nimeni nu poate fi lipsit în mod arbitrar de cetățenia sa sau de dreptul de a-și schimba cetățenia.

Articolul 16.

Cu începere de la împlinirea vârstei legale, barbatul și femeia, fără nici o restricție în ce privește rasa, naționalitatea sau religia, au dreptul de a se căsători și de a întemeia o familie. Ei au drepturi egale la contractarea căsătoriei, în decursul căsătoriei și la desfacerea ei.

Căsătoria nu poate fi încheiată decât cu consimțământul liber și deplin al viitorilor soți. Familia constituie elementul natural și fundamental al societății și are dreptul la ocrotire din partea societății și a statului.

Articolul 17.

Orice persoană are dreptul la proprietate, atât singură, cât și în asociație cu alții.

Nimeni nu poate fi lipsit în mod arbitrar de proprietatea sa.

Articolul 18.

Orice om are dreptul la libertatea gândirii, de conștiință și religie; acest drept include libertatea de a-și schimba religia sau convingerea, precum și libertatea de a-și manifesta religia sau convingerea, singur sau împreună cu alții, atât în mod public, cât și privat, prin învățături, practici religioase, cult și îndeplinirea ritualurilor.

Articolul 19.

Orice om are dreptul la libertatea opiniilor și exprimării; acest drept include libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afară, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat.

Articolul 20.

Orice persoană are dreptul la libertatea de întrunire și de asociere pașnică. Nimeni nu poate fi silit să facă parte dintr-o asociație.

Articolul 21.

Orice persoană are dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale țării sale, fie direct, fie prin reprezentanți liber aleși.

Orice persoană are dreptul de acces egal la funcțiile publice din țara sa.

Voința poporului trebuie să constituie baza puterii de stat; aceasta voință trebuie să fie exprimată prin alegeri nefalsificate, care să aiba loc periodic prin sufragiu universal, egal și exprimat prin vot secret sau urmând o procedură echivalentă care să asigure libertatea votului.

Articolul 22.

Orice persoană, în calitate sa de membru al societății, are dreptul la securitatea socială; ea este îndreptățită ca prin efortul național și colaborarea internațională, ținându-se seama de organizarea și resursele fiecărei țări, să obțină realizarea drepturilor economice, sociale și culturale indispensabile pentru demnitatea sa și libera dezvoltare a personalității sale.

Articolul 23.

Orice persoană are dreptul la munca, la libera alegere a muncii sale, la condiții echitabile și satisfacatoare de muncă, precum și la ocrotirea împotriva somajului. Toti oamenii, fără nici o discriminare, au dreptul la salariu egal pentru munca egală.

Orice om care muncește are dreptul la o retribuire echitabilă și satisfăcătoare care să-i asigure atât lui, cât și familiei sale, o existență conformă cu demnitatea umană și completată, la nevoie, prin alte mijloace de protecție socială.

Orice persoana are dreptul de a întemeia sindicate și de a se afilia la sindicate pentru apărarea intereselor sale.

Articolul 24.

Orice persoană are dreptul la odihnă și recreație, inclusiv la o limitare rezonabilă a zilei de muncă și la concedii periodice plătite.

Articolul 25.

Orice om are dreptul la un nivel de trai care să-i asigure sănătatea și bunăstarea lui și a familiei sale, cuprinzând hrana, îmbrăcăminte, locuința, îngrijirea medicală, precum și serviciile sociale necesare; el are dreptul la asigurare în caz de somaj, boală, invaliditate, văduvie, bătrânețe sau în celelalte cazuri de pierdere a mijloacelor de subsistență, în urma unor împrejurări independente de voința sa.

Mama și copilul au dreptul la ajutor și ocrotire deosebite. Toți copiii, fie ca sunt născuți în cadrul unei căsătorii sau în afara acesteia, se bucură de aceeași protecție socială.

Articolul 26.

Orice persoană are dreptul la învățătura. Învățământul trebuie să fie gratuit, cel puțin în ceea ce privește învățământul elementar și general. Învățământul tehnic și profesional trebuie să fie la îndemâna tuturor, iar învățământul superior trebuie să fie de asemenea egal, accesibil tuturor, pe baza de merit.

Învățământul trebuie să urmărească dezvoltarea deplină a personalității umane și întărirea respectului față de drepturile omului și libertățile fundamentale. El trebuie să promoveze înțelegerea, toleranța, prietenia între toate popoarele și toate grupurile rasiale sau religioase, precum și dezvoltarea activității Organizației Națiunilor Unite pentru menținerea păcii.

Părinții au dreptul de prioritate în alegerea felului de învățământ pentru copiii lor minori.

Articolul 27.

Orice persoană are dreptul de a lua parte în mod liber la viața culturală a colectivității, de a se bucura de arte și de a participa la progresul științific și la binefacerile lui.

Fiecare om are dreptul la ocrotirea intereselor morale și materiale care decurg din orice lucrare științifică, literară sau artistică al cărei autor este.

Articolul 28.

Orice persoană are dreptul la o orânduire socială și internațională în care drepturile și libertățile expuse în prezenta declarație pot fi pe deplin îndeplinite.

Articolul 29.

Orice persoană are îndatoriri față de colectivitate, deoarece numai în cadrul acesteia este posibilă dezvoltarea liberă și deplină a personalității sale.

În exercitarea drepturilor și libertăților sale, fiecare om nu este supus decât numai îngrădirilor stabilite prin lege, exclusiv în scopul de a asigura cuvenita recunoaștere și respectare a drepturilor și libertăților altora și ca să

fie satisfacute justele cerinte ale moralei, ordinii publice și bunastarii generale într-o societate democratică.

Aceste drepturi si libertati nu vor putea fi în nici un caz exercitate contrar scopurilor si principiilor Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 30.

Nici o dispozitie a prezentei Declarații nu poate fi interpretată ca implicând pentru vreun stat, grupare sau persoana dreptul de a se deda la vreo activitate sau de a săvârși vreun act îndreptat spre desființarea unor drepturi sau libertăți enuntate în prezenta declarație.

Carta Națiunilor Unite

Carta Națiunilor Unite a fost semnată la San Francisco la 26 iunie 1945, la încheierea Conferinței Națiunilor Unite pentru Organizația internațională și a intrat în vigoare la 24 octombrie 1945. Statutul Curții Internaționale de Justiție face parte integrantă din Carta. Amendamentele la Articolele 23, 27 și 61 ale Cartei au fost adoptate de Adunarea Generală la 17 decembrie 1963 și au intrat în vigoare la 31 august 1965. Un alt amendament la Articolul 61 a fost adoptat de Adunarea Generală la 20 decembrie 1971 și a intrat în vigoare la 24 septembrie 1973. Amendamentul la Articolul 109, adoptat de Adunarea Generală la 20 decembrie 1965, a intrat în vigoare la 12 iunie 1968.

Amendamentul la Articolul 23 sporește de la unsprezece la cincisprezece numărul membrilor Consiliului de Securitate. Amendamentul la Articolul 27 dispune ca hotărârile Consiliului de Securitate în probleme de procedură să fie luate cu votul afirmativ a nouă membri (anterior șapte), iar hotărârile sale asupra oricaror alte chestiuni să fie luate cu votul afirmativ a nouă membri (anterior șapte), cuprinzând și voturile concordante ale celor cinci membri permanenți ai Consiliului.

Amendamentul la Articolul 61, care a intrat în vigoare la 31 august 1965, sporește de la optsprezece la douăzeci și șapte numărul membrilor Consiliului Economic și Social. Următorul amendament la acest articol, care a intrat în vigoare la 24 septembrie 1973, sporește de la douăzeci și șapte la cincizeci și patru numărul membrilor Consiliului

Amendamentul la Articolul 109, care privește paragraful 1 al articolului, prevede ca o conferință generală a Membrilor Națiunilor Unite având drept scop revizuirea Cartei va putea fi reunită la locul și data care vor fi fixate prin votul a două treimi din membrii Adunării Generale și prin votul oricăror nouă (anterior șapte) membri ai Consiliului de Securitate.

Paragraful 3 al Articolului 109, potrivit căruia Adunarea Generală trebuia, la cea de a zecea sesiune ordinară, să examineze chestiunea convocării unei conferințe de revizuire a Cartei, a fost păstrată în forma sa originală, deși menționează "un vot al oricaror șapte membri ai Consiliului de Securitate", întrucât Adunarea Generală și Consiliul de Securitate au dat

urmare dispoziției acestui paragraf la cea de a zecea sesiune ordinară a Adunării Generale, în 1955.

Carta Națiunilor Unite

Noi, Popoarele Națiunilor Unite, hotărâte să izbavim generațiile viitoare ale flagelului războiului care, de două ori în cursul unei vieți de om, a provocat omenirii suferințe de nespus, să ne reafirmăm credința în drepturile fundamentale ale omului, în demnitatea și valoarea persoanei umane, în egalitatea în drepturi a bărbaților și a femeilor, precum și a națiunilor mari și mici, să creăm condițiile necesare menținerii justiției și respectării obligațiilor decurgând din tratate și alte izvoare ale dreptului internațional, să promovăm progresul social și condiții mai bune de trai într-o mai mare libertate, și în aceste scopuri să practicăm toleranța și să trăim în pace unul cu celălalt, ca buni vecini,

să ne unim forțele pentru menținerea păcii și securității internaționale, să acceptăm principiile și să instituim metode care să garanteze ca forța armată nu va fi folosită decât în interesul comun,

să folosim instituțiile internaționale pentru promovarea progresului economic și social al tuturor popoarelor, Am hotărât să ne unim eforturile pentru îndeplinirea acestor obiective

Drept urmare, guvernele noastre, prin reprezentanții lor, reuniți în orașul San Francisco și având depline puteri, recunoscute ca valabile și date în forma convenită, au adoptat prezenta Carta a Națiunilor Unite și înființează prin aceasta o organizație internațională care se va numi Națiunile Unite.

Capitolul I Scopuri și Principii

Articolul 1

Scopurile Națiunilor Unite sunt următoarele:

să mențină pacea și securitatea internațională și, în acest scop: să ia măsuri colective eficiente pentru prevenirea și înlăturarea amenințărilor împotriva păcii și pentru reprimarea oricăror acte de agresiune sau altor încălcări ale păcii și să îndeplinească, prin mijloace pașnice și în conformitate cu principiile justiției și dreptului internațional, aplanarea ori rezolvarea diferendelor sau situațiilor cu caracter internațional care ar putea duce la încălcarea a păcii;

să dezvolte relații prietenești între națiuni, întemeiate pe respectarea principiului egalității în drepturi a popoarelor și dreptului lor de a dispune de

ele însele și să ia oricare alte măsuri potrivite pentru consolidarea păcii mondiale;

să realizeze cooperarea internațională în revolvarea problemelor internaționale cu caracter economic, social, cultural sau umanitar, în promovarea și încurajarea respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale pentru toți, fără deosebire de rasă, sex, limba sau religie;

să fie un centru în care să se armonizeze eforturile națiunilor către atingerea acestor scopuri comune.

Articolul 2

În urmarirea scopurilor enunțate în Articolul 1, Organizația Națiunilor Unite și Membrii săi trebuie să acționeze în conformitate cu următoarele Principii:

Organizația este întemeiată pe principiul egalității suverane a tuturor Membrilor ei;

Toți Membrii Organizației, spre a asigura tuturor drepturile și avantajele ce decurg din calitatea lor de Membru, trebuie să-ți îndeplinească cu bună-credință obligațiile asumate potrivit prezentei Carte;

Toți Membrii Organizației vor rezolva diferendele lor internaționale prin mijloace pașnice, în așa fel încât pacea și securitatea internațională, precum și justiția să nu fie puse în primejdie;

Toți Membrii Organizației se vor abține, în relațiile lor internaționale, de a recurge la amenințarea cu forța sau la folosirea ei, fie împotriva integrității teritoriale ori independenței politice a vreunui stat, fie în orice alt mod incompatibil cu scopurile Națiunilor Unite;

Toți Membrii Națiunilor Unite vor da acesteia întreg ajutorul în orice acțiune întreprinsă de ea în conformitate cu prevederile prezentei Carte și se vor abține de a da ajutor vreunui stat împotriva căruia Organizația întreprinde o acțiune preventivă sau de constrângere;

Organizația va asigura ca Statele care nu sunt Membre ale Națiunilor Unite să acționeze în conformitate cu aceste principii, în măsura necesară menținerii păcii și securității internaționale;

Nici o dispoziție din prezenta Carte nu va autoriza Națiunile Unite să intervină în chestiuni care aparțin esențial competenței interne a unui Stat și nici nu va obliga pe Membrii săi să supună asemenea chestiuni spre rezolvare pe baza prevederilor prezentei Carte; acest principiu nu va aduce însă întru nimic atingere aplicării măsurilor de constrângere prevăzute în Capitolul VII.

Capitolul II Membri

Articolul 3

Sunt Membri originari ai Organizației Națiunilor Unite Statele care, participând la Conferința Națiunilor Unite de la San Francisco pentru Organizația Internațională sau semnând mai înainte Declarația Națiunilor Unite din 1 ianuarie 1942, semnează prezenta Carta și o ratifică în conformitate cu Articolul 110.

Articolul 4

Pot deveni Membri ai Națiunilor Unite toate celelalte State iubitoare de pace care accepta obligațiile din prezenta Carta și care, după aprecierea Organizației, sunt capabile și dispuse să le îndeplinească.

Admiterea ca Membru al Națiunilor Unite a oricărui Stat care îndeplinește aceste condiții se va face printr-o hotărâre a Adunării Generale, la recomandarea Consiliului de Securitate.

Articolul 5

Un Membru al Națiunilor Unite împotriva căruia Consiliul de Securitate a întreprins o acțiune preventivă sau de constrângere poate fi suspendat de către Adunarea Generală, la recomandarea Consiliului de Securitate, din exercițiul drepturilor și privilegiilor decurgând din calitatea de Membru. Exercițiul acestor drepturi și privilegii poate fi restabilit de Consiliul de Securitate.

Articolul 6

Un Membru al Națiunilor Unite care încalcă în mod persistent principiile cuprinse în prezenta Carta poate fi exclus din Organizație de Adunarea Generală, la recomandarea Consiliului de Securitate.

Capitolul III Organe

Articolul 7

Se înființează ca organe principale ale Organizației Națiunilor Unite: o Adunare Generală, un Consiliu de Securitate, un Consiliu Economic și Social, un Consiliul de Tutela, o Curte Internațională de Justiție și un Secretariat.

Organele subsidiare care s-ar întrevădea necesare vor putea fi înființate în conformitate cu prezenta Cartă.

Articolul 8

Națiunile Unite nu vor impune nici o restricție participării, în condiții egale, a bărbaților și femeilor la orice funcție din cadrul organelor ei principale și subsidiare.

Capitolul IV Adunarea Generală

Competența

Articolul 9

Adunarea Generală va fi alcătuită din toți Membrii Națiunilor Unite.

Fiecare Membru va avea cel mult cinci reprezentanți în Adunarea Generală.

Funcții și puteri

Articolul 10

Adunarea Generală poate discuta orice chestiuni sau cauze care intră în cadrul prezentei Carte sau care se referă la puterile și funcțiile vreunui din organele prevăzute în prezenta Carta și, sub rezerva dispozițiilor Articolului 12, poate face recomandări Membrilor Națiunilor Unite sau Consiliului de Securitate, ori Membrilor Organizației și Consiliului de Securitate în oricare asemenea chestiuni sau cauze.

Articolul 11

Adunarea Generală poate examina principiile generale de cooperare pentru menținerea păcii și securității internaționale, inclusiv principiile care guvernează dezarmarea și reglementarea înarmărilor, și poate face recomandări cu privire la asemenea principii fie Membrilor Organizației Națiunilor Unite, fie Consiliului de Securitate, fie Membrilor Organizației și Consiliului de Securitate.

Adunarea Generală poate discuta orice probleme privitoare la menținerea păcii și securității internaționale, care îi vor fi supuse de către oricare Membru al Națiunilor Unite sau de către Consiliul de Securitate ori, în conformitate cu Articolul 35, paragraful 2, de către un Stat care nu este Membru al Națiunilor Unite și, sub rezerva dispozițiilor Articolului 12, poate face recomandări în privința oricărei asemenea probleme, fie Statului sau Statelor interesate, fie Consiliului de Securitate, fie Statelor și Consiliului de Securitate. Orice asemenea problemă care reclamă să se întreprindă o acțiune va fi deferită de Adunarea Generală Consiliului de Securitate înainte sau după discutarea ei.

Adunarea Generală poate atrage atenția Consiliului de Securitate asupra situațiilor care ar putea pune în primejdie pacea și securitatea internațională.

Puterile Adunării Generale, prevazute în acest Articol, nu limitează domeniul general de aplicare al Articolului 10.

Articolul 12

Cât timp Consiliul de Securitate exercita, în privința unui diferend sau a unei situații, funcțiile care îi sunt atribuite prin prezenta Carta, Adunarea Generală nu va face nici o recomandare cu privire la acel diferend sau situație, decât dacă Consiliul de Securitate îi cere aceasta.

Secretarul general, cu asentimentul Consiliului de Securitate, va aduce la cunoștința Adunării Generale, la fiecare sesiune, toate problemele referitoare la menținerea păcii și securității internaționale de care se ocupă Consiliul de Securitate; de asemenea, el va înștiința Adunarea Generală, iar dacă Adunarea Generală nu este în sesiune, pe Membrii Națiunilor Unite, de îndată ce Consiliul de Securitate încetează a se mai ocupa de acele probleme.

Articolul 13

Adunarea Generală va iniția studii și va face recomandări în scopul:
de a promova cooperarea internațională în domeniul politic și de a încuraja dezvoltarea progresivă a dreptului internațional și codificarea lui;
de a promova cooperarea internațională în domeniile economic, social, cultural, al învățământului și sănătății și de a sprijini îndeplinirea drepturilor omului și libertăților fundamentale pentru toți, fără deosebire de rasă, sex, limbă sau religie.

Celelalte răspunderi, funcții și puteri ale Adunării Generale, referitoare la problemele menționate în paragraful 1 b de mai sus, sunt enunțate în Capitolele IX și X.

Articolul 14

Sub rezerva dispozițiilor Articolului 12, Adunarea Generală poate recomanda măsuri pentru aplanarea pașnică a oricărei situații, indiferent de origine, pe care o consideră de natură a dauna bunăstării generale sau relațiilor prietenești între națiuni, inclusiv a situațiilor rezultând dintr-o încălcare a dispozițiilor prezentei Carte, care enunță Scopurile și Principiile Națiunilor Unite.

Articolul 15

Adunarea Generală va primi și examina rapoarte anuale și speciale ale Consiliului de Securitate; aceste rapoarte vor cuprinde o dare de seamă

asupra măsurilor pe care Consiliul de Securitate le-a hotărât sau le-a luat pentru menținerea păcii și securității internaționale.

Adunarea Generală va primi și examina rapoartele celorlalte organe ale Națiunilor Unite.

Articolul 16

Adunarea Generală va îndeplini în privința sistemului internațional de tutelă funcțiile care-i sunt atribuite prin Capitolele XII și XIII, inclusiv aprobarea acordurilor de tutelă referitoare la teritoriile care nu sunt desemnate drept zone strategice.

Articolul 17

Adunarea Generală va examina și aproba bugetul Organizației.

Cheltuielile Organizației sunt suportate de Membri, potrivit repartizării stabilite de Adunarea Generală.

Adunarea Generală va examina și aproba orice acorduri financiare și bugetare încheiate cu instituțiile specializate la care se referă Articolul 57 și va examina bugetele administrative ale acestor instituții, spre a le face recomandări.

Votare

Articolul 18

Fiecare membru al Adunării Generale dispune de un vot.

Hotărârile Adunării Generale în probleme importante vor fi adoptate cu majoritatea de două treimi a membrilor prezenți și votanți. Vor fi considerate probleme importante: recomandările cu privire la menținerea păcii și securității internaționale, alegerea membrilor nepermanenți ai Consiliului de Securitate, alegerea membrilor Consiliului Economic și Social, alegerea membrilor Consiliului de Tutelă, în conformitate cu paragraful 1 c al Articolului 86, admiterea de noi Membri în Organizație, suspendarea drepturilor și privilegiilor Membrilor, excluderea de Membri, problemele referitoare la funcționarea sistemului de tutelă și problemele bugetare.

Hotărârile privind alte probleme, inclusiv stabilirea unor noi categorii de probleme asupra cărora să se decidă cu o majoritate de două treimi, se vor adopta cu majoritatea membrilor prezenți și votanți.

Articolul 19

Un Membru al Națiunilor Unite care este în întârziere cu plata contribuțiilor sale financiare către Organizație nu va putea participa la vot în Adunarea Generală dacă totalul arieratelor egalează sau depășește contribuția datorată de el pentru ultimii doi ani împliniți. Adunarea Generală poate totuși permite acestui Membru să ia parte la vot în cazul în care constata că neplata se datorează unor împrumuturi independente de voia lui.

Procedura

Articolul 20

Adunarea Generală se va întruni în sesiuni anuale ordinare și, când împrejurările o cer, în sesiune extraordinare. Sesiunile extraordinare vor fi convocate de Secretarul General la cererea Consiliului de Securitate sau a majorității Membrilor Națiunilor Unite.

Articolul 21

Adunarea Generală va stabili propriile sale reguli de procedură. Ea își va desemna Președintele pentru fiecare sesiune.

Articolul 22

Adunarea Generală poate înființa organele subsidiare pe care le socoteste necesare pentru îndeplinirea funcțiilor sale.

Capitolul V Consiliul de Securitate

Componentă

Articolul 23

Consiliul de Securitate va fi alcătuit din cincisprezece membri ai Națiunilor Unite. Republica China, Franța, Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord și Statele Unite ale Americii vor fi membri permanenți ai Consiliului de Securitate. Adunarea Generală va alege alți zece membri nepermanenți ai Consiliului de Securitate, ținând seama în primul rând de contribuția Membrilor Națiunilor Unite la menținerea păcii și securității internaționale și la îndeplinirea celorlalte scopuri ale Organizației și, de asemenea, de o repartitie geografică echitabilă.

Membrii nepermanenți ai Consiliului de Securitate vor fi aleși pe o perioadă de doi ani. La prima alegere de membri nepermanenți, după sporirea numărului de membri ai Consiliului de Securitate de la unsprezece la cincisprezece, doi dintre cei patru membri adăugați vor fi aleși pe o perioadă de un an. Membrii ai căror mandat expiră nu vor putea fi realeși imediat.

Fiecare membru al Consiliului de Securitate va avea un reprezentant în Consiliu.

Funcții și puteri

Articolul 24

Spre a asigura acțiunea rapidă și eficace a Organizației, Membrii săi conferă Consiliului de Securitate răspunderea principală pentru menținerea păcii și securității internaționale și recunosc că, îndeplinindu-și îndatoririle

impuse de aceasta raspundere, Consiliul de Securitate acționează în numele lor.

În îndeplinirea acestor îndatoriri, Consiliul de Securitate va acționa în conformitate cu Scopurile și Principiile Națiunilor Unite. Puterile specifice acordate Consiliului de Securitate pentru îndeplinirea acestor îndatoriri sunt definite în Capitolele VI, VII, VIII și XII.

Consiliul de Securitate va supune spre examinare Adunării Generale rapoarte anuale și, când va fi necesar, rapoarte speciale.

Articolul 25

Membrii Națiunilor Unite sunt de acord să accepte și să execute hotărârile Consiliului de Securitate, în conformitate cu prezenta Carta.

Articolul 26

În scopul de a promova stabilirea și menținerea păcii și securității internaționale, fără a folosi pentru înarmări decât un minimum din resursele umane și economice ale lumii, Consiliul de Securitate are sarcina de a elabora, cu ajutorul Comitetului de Stat-Major, prevazut în Articolul 47, planuri care vor fi supuse Membrilor Națiunilor Unite în vederea stabilirii unui sistem de reglementare a înarmărilor.

Votare

Articolul 27

Fiecare membru al Consiliului de Securitate va dispune de un vot.

Hotărârile Consiliului de Securitate în probleme de procedură vor fi adoptate cu votul afirmativ a nouă membri.

Hotărârile Consiliului de Securitate în toate celelalte probleme vor fi adoptate cu votul afirmativ a nouă membri, cuprinzând și voturile concordante ale tuturor membrilor permanenți, cu condiția ca, în cazul hotărârilor care se adopta în temeiul Capitolului VI și al Articolului 52, paragraful 3, o parte la un diferend să se abțină de la votare.

Procedura

Articolul 28

Consiliul de Securitate va fi astfel organizat încât să-și poată exercita funcțiile fără întrerupere. În acest scop, fiecare membru al Consiliului de Securitate trebuie să aibă oricând un reprezentant la Sediul Organizației.

Consiliul de Securitate va ține ședințe periodice, la care fiecare dintre membri săi poate, dacă dorește, să fie reprezentat de un membru al guvernului său ori de un alt reprezentant special desemnat.

Consiliul de Securitate poate ține ședințe în alte locuri decât Sediul Organizației, pe care le socotește cele mai indicate pentru a-i înlesni lucrările.

Articolul 29

Consiliul de Securitate poate înființa organele subsidiare pe care le consideră necesare pentru îndeplinirea funcțiilor sale.

Articolul 30

Consiliul de Securitate va stabili propriile sale reguli de procedură, inclusiv modul de desemnare a Președintelui său.

Articolul 31

Orice Membru al Națiunilor Unite care nu este membru al Consiliului de Securitate poate participa, fără drept de vot, la discutarea oricarei probleme supuse Consiliului de Securitate, ori de câte ori acesta consideră că interesele acelui Membru sunt afectate în mod special.

Articolul 32

Orice Membru al Națiunilor Unite care nu este membru al Consiliului de Securitate sau orice Stat care nu este Membru al Națiunilor Unite, dacă este parte într-un diferend examinat de Consiliul de Securitate, va fi invitat să participe, fără drept de vot, la discuțiile cu privire la acel diferend. Consiliul de Securitate va determina condițiile pe care le consideră juste pentru participarea unui Stat care nu este Membru al Națiunilor Unite.

Capitolul VI

Revolzarea pașnică a diferendelor

Articolul 33

Părțile la orice diferend a cărui prelungire ar putea pune în primejdie menținerea păcii și securității internaționale trebuie să caute să-l rezolve, înainte de toate, prin tratative, anchetă, mediație, conciliere, arbitraj, pe care judiciară, recurgere la organizații sau acorduri regionale sau prin alte mijloace pașnice, la alegerea lor.

Consiliul de Securitate, când socotește necesar, invită părțile să-și rezolve diferendul prin asemenea mijloace.

Articolul 34

Consiliul de Securitate poate ancheta orice diferend sau orice situație care ar putea duce la fricțiuni internaționale sau ar putea da naștere unui diferend, în scopul de a stabili dacă prelungirea diferendului sau situației ar putea pune în primejdie menținerea păcii și securității internaționale.

Articolul 35

Orice Membru al Națiunilor Unite poate atrage atenția Consiliului de Securitate sau Adunării Generale asupra oricărui diferend sau situații de natura celor menționate în Articolul 34.

Un Stat care nu este membru al Națiunilor Unite poate atrage atenția Consiliului de Securitate sau Adunării Generale asupra oricărui diferend la care este parte dacă acceptă în prealabil, în privința aceluși diferend, obligațiile de rezolvare pasnică prevăzute în prezenta Cartă.

Acțiunile întreprinse de Adunarea Generală în chestiunile asupra cărora i se atrage atenția în temeiul Articolului de față vor fi supuse dispozițiilor Articolelor 11 și 12.

Articolul 36

Consiliul de Securitate poate, în orice stadiu al unui diferend de natura celor menționate în Articolul 33 ori al unei situații similare, să recomande procedurile sau metodele de aplanare corespunzătoare.

Consiliul de Securitate va lua în considerare orice proceduri de rezolvare a diferendului adoptate de părți.

Facând recomandări în temeiul prezentului Articol, Consiliul de Securitate va ține seama și de faptul că, în regula generală, diferendele de ordin juridic trebuie să fie supuse de părți Curții Internaționale de Justiție, în conformitate cu dispozițiile Statutului Curții.

Articolul 37

În cazul în care părțile la un diferend de natura celor menționate în Articolul 33 nu reușesc să-l rezolve prin mijloacele indicate în acel Articol, ele îl vor supune Consiliului de Securitate.

În cazul în care Consiliul de Securitate socotește că prelungirea diferendului ar putea, în fapt, să pună în primejdie menținerea păcii și securității internaționale, el va hotărî dacă trebuie să acționeze în temeiul Articolului 36 sau să recomande condițiile de rezolvare pe care le va considera potrivite.

Articolul 38

Fără a se aduce atingere dispozițiilor Articolelor 33-37, Consiliul de Securitate poate, dacă toate părțile la un diferend cer aceasta, să facă recomandări părților în scopul rezolvării pașnice a diferendului.

Capitolul VII

Acțiunea în caz de amenințări împotriva păcii, de încălcări ale păcii și de acte de agresiune

Articolul 39

Consiliul de Securitate va constata existența unei amenințări împotriva păcii, a unei încălcări a păcii sau a unui act de agresiune și va face recomandări ori va hotărî ce măsuri vor fi luate, în conformitate cu Articolele 41 și 42, pentru menținerea sau restabilirea păcii și securității internaționale.

Articolul 40

Pentru a preîntâmpina o agravare a situației, Consiliul de Securitate poate ca, înainte de a face recomandări sau a hotărî asupra măsurilor care trebuie luate în conformitate cu Articolul 39, să invite părțile interesate să se conformeze măsurilor provizorii pe care le consideră necesare sau de dorit. Asemenea măsuri provizorii nu vor prejudicia întru nimic drepturile, pretențiile sau poziția părților interesate. Consiliul de Securitate va ține seama în modul convenit de neexecutarea acestor măsuri provizorii.

Articolul 41

Consiliul de Securitate poate hotărî ce măsuri, care nu implică folosirea forței armate, trebuie luate spre a se da urmare hotărârilor sale și poate cere Membrilor Națiunilor Unite să aplice aceste măsuri. Ele pot să cuprindă întreruperea totală sau parțială a relațiilor economice și a comunicațiilor feroviare, maritime, aeriene, postale, telegrafice, prin radio și a altor mijloace de comunicație, precum și ruperea relațiilor diplomatice.

Articolul 42

În cazul în care Consiliul de Securitate va socoti că măsurile prevăzute în Articolul 41 nu ar fi adecvate ori că s-au dovedit a nu fi adecvate, el poate întreprinde, cu forțele aeriene, navale sau terestre, orice acțiune pe care o consideră necesară pentru menținerea sau restabilirea păcii și securității internaționale. Această acțiune poate cuprinde demonstrații, măsuri de blocadă și alte operațiuni executate de forțe aeriene, maritime sau terestre ale Membrilor Națiunilor Unite.

Articolul 43

Toti Membrii Națiunilor Unite, spre a contribui la menținerea păcii și securității internaționale, se obligă să pună la dispoziția Consiliului de Securitate, la cererea sa și în conformitate cu un acord sau acorduri speciale, forțele armate, asistență și înlesnirile, inclusiv dreptul de trecere, necesare pentru menținerea păcii și securității internaționale.

Acordul sau acordurile menționate mai sus vor stabili efectivele și natura acestor forțe, gradul lor de pregătire și amplasarea lor generală, precum și natura înlesnirilor și asistentei care urmează să fie acordate.

Acordul sau acordurile vor fi negociate cât mai curând posibil, la inițiativa Consiliului de Securitate. Ele se vor încheia între Consiliul de Securitate și Membri ai Organizației sau între Consiliul de Securitate și grupuri de Membri ai Organizației și vor fi supuse ratificării statelor semnatare, în conformitate cu procedura lor constituțională.

Articolul 44

Atunci când Consiliul de Securitate a hotărât să recurgă la forță, el trebuie, înainte de a cere unui Membru nereprezentat în Consiliu să pună la dispoziție forțe armate, în executarea obligațiilor asumate de acesta în temeiul Articolului 43, să invite pe acel Membru că, dacă dorește, să participe la luarea hotărârilor Consiliului de Securitate privind folosirea contingentelor de forțe armate ale acelui Membru.

Articolul 45

Spre a permite Organizației să ia măsuri urgente de ordin militar, Membrii Națiunilor Unite vor menține contingentele naționale forțe aeriene imediat utilizabile pentru o acțiune combinată de constrângere internațională. Efectivele și gradul de pregătire ale acestor contingente, precum și planurile pentru acțiunea lor combinată vor fi stabilite de către Consiliul de Securitate, cu ajutorul Comitetului de Stat-Major, în limitele indicate prin acordul sau acordurile speciale, menționate în Articolul 43.

Articolul 46

Planurile pentru folosirea forțelor armate vor fi stabilite de Consiliul de Securitate cu ajutorul Comitetului de Stat-Major.

Articolul 47

Se va înființa un Comitet de Stat-Major pentru a sfătui și asista Consiliul de Securitate în toate problemele referitoare la mijloacele de ordin militar necesare Consiliului de Securitate pentru menținerea păcii și securității internaționale, la folosirea și comanda forțelor puse la dispoziția sa, la reglementarea înarmărilor și la eventuala dezarmare.

Comitetul de Stat-Major va fi alcătuit din Șefii Statelor-Majore ale membrilor permanenți ai Consiliului de Securitate sau din reprezentanții lor. Orice Membru al Națiunilor Unite care nu este reprezentant permanent în Comitet va fi invitat de către Comitet să se asocieze când participarea acelui Membru la lucrările lui este necesară pentru buna îndeplinire a îndatoririlor Comitetului.

Comitetul de Stat-Major va răspunde, sub autoritatea Consiliului de Securitate, de conducerea strategică a oricaror forțe armate puse la dispoziția Consiliului de Securitate. Problemele privind comanda unor asemenea forțe vor fi reglementate ulterior.

Cu autorizația Consiliului de Securitate și după consultarea cu organizațiile regionale corespunzătoare, Comitetul de Stat-Major poate înființa subcomitete regionale.

Articolul 48

Măsurile necesare executării hotărârilor Consiliului de Securitate în scopul menținerii păcii și securității internaționale vor fi luate de toți Membrii Națiunilor Unite sau de unii dintre ei, după cum va stabili Consiliul de Securitate.

Aceste hotărâri vor fi executate de Membrii Națiunilor Unite atât direct, cât și prin acțiunea lor în cadrul organismelor internaționale corespunzătoare din care fac parte.

Articolul 49

Membrii Națiunilor Unite se vor asocia spre a-și acorda reciproc asistența în executarea măsurilor hotărâte de Consiliul de Securitate.

Articolul 50

Dacă Consiliul de Securitate ia măsuri preventive sau de constrângere împotriva unui Stat, orice alt Stat, indiferent dacă este sau nu Membru al Națiunilor Unite, care întâmpină dificultăți economice deosebite, ivite ca urmare a executării acelor măsuri, va avea dreptul să consulte Consiliul de Securitate cu privire la rezolvarea acelor dificultăți.

Articolul 51

Nici o dispoziție din prezenta Cartă nu va aduce atingere dreptului inerent de autoapărare individuală sau colectivă în cazul în care se produce un atac armat împotriva unui Membru al Națiunilor Unite, până când Consiliul de Securitate va fi luat măsurile necesare pentru menținerea păcii și securității internaționale. Măsurile luate de Membri în exercitarea acestui drept de autoapărare vor fi aduse imediat la cunoștința Consiliului de Securitate și nu vor afecta în nici un fel puterea și îndatorirea Consiliului de Securitate, în temeiul prezentei Carte, de a întreprinde oricând acțiunile pe care le va socoti necesare pentru menținerea sau restabilirea păcii și securității internaționale.

Capitolul VIII Acorduri regionale

Articolul 52

Nici o dispoziție din prezenta Cartă nu se opune existenței unor acorduri sau unor organisme regionale destinate a se ocupa cu problemele privind menținerea păcii și securității internaționale care sunt susceptibile de acțiuni cu caracter regional, cu condiția ca asemenea acorduri sau organisme, precum și activitatea lor, să fie compatibile cu Scopurile și Principiile Organizației.

Membrii Națiunilor Unite care încheie asemenea acorduri sau constituie asemenea organisme trebuie să depună toate eforturile pentru rezolvarea pașnică a diferendelor locale prin intermediul unor astfel de acorduri sau organisme regionale înainte de a le supune Consiliului de Securitate.

Consiliul de Securitate va încuraja dezvoltarea rezolvării pasnice a diferendelor locale prin intermediul acestor acorduri sau organisme regionale, fie din inițiativa Statelor interesate, fie din propria sa inițiativă.

Articolul de față nu aduce întru nimic atingere aplicării Articolelor 34 și 35.

Articolul 53

Consiliul de Securitate va folosi, dacă este cazul, asemenea acorduri sau organisme regionale pentru aplicarea acțiunilor de constrângere sub autoritatea sa. Nici o acțiune de constrângere nu va fi însă întreprinsă, în temeiul acestor acorduri regionale sau de către organismele regionale, fără autorizația Consiliului de Securitate; sunt exceptate măsurile împotriva oricărui Stat inamic, în sensul definiției paragrafului 2 din Articolul de față, prevăzute în Articolul 107 sau în acordurile regionale, îndreptate împotriva reluării unei politici agresive de către un asemenea Stat, până când se va putea încredința Organizației, la cererea guvernelor interesate, sarcina de a preîntâmpina orice nouă agresiune din partea unui asemenea Stat.

Termenul de "Stat inamic", așa cum este folosit în paragraful 1 din Articolul de față, se aplică oricărui Stat care, în timpul celui de-al doilea război mondial, a fost inamicul oricăruia dintre semnatarii prezentei Carte.

Articolul 54

Consiliul de Securitate trebuie să fie în permanență deplin informat asupra acțiunilor întreprinse sau preconizate în temeiul acordurilor regionale sau de către organismele regionale în scopul menținerii păcii și securității internaționale.

Capitolul IX Cooperarea economică și socială internațională

Articolul 55

În scopul de a crea condițiile de stabilitate și bunăstare necesare unor relații pașnice și prietenești între națiuni, întemeiate pe respectarea principiului egalității în drepturi a popoarelor și al dreptului lor de a dispune de ele însele, Națiunile Unite vor promova:

ridicarea nivelului de trai, deplină folosire a forței de muncă și condiții de progres și dezvoltare economică și socială;

rezolvarea problemelor internaționale în domeniile economic, social, al sănătății și al altor probleme conexe; cooperarea internațională în domeniile culturii și învățământului;

respectarea universală și efectivă a drepturilor omului și libertăților fundamentale pentru toți, fără deosebire de rasă, sex, limbă sau religie.

Articolul 56

Toți Membrii se obligă să întreprindă acțiuni în comun și separat, în cooperare cu Organizația, pentru realizarea scopurilor enunțate în Articolul 55.

Articolul 57

Diferitele instituții specializate, înființate prin acorduri interguvernamentale și având, potrivit statutelor lor, largi atribuții internaționale în domeniile economic, social, cultural, al învățământului, sănătății și alte domenii conexe, vor fi puse în legătură cu Națiunile Unite în conformitate cu dispozițiile Articolului 63.

Instituțiile astfel puse în legătură cu Națiunile Unite sunt desemnate mai jos prin expresia "instituții specializate".

Articolul 58

Organizația va face recomandări pentru coordonarea programelor și activităților instituțiilor specializate.

Articolul 59

Organizația va iniția, când este cazul, tratative între statele interesate în vederea înființării oricaror noi instituții specializate necesare pentru îndeplinirea scopurilor enunțate în Articolul 55.

Articolul 60

Răspunderea pentru îndeplinirea funcțiilor Organizației, enunțate în Capitolul de față, va reveni Adunării Generale și, sub autoritatea Adunării Generale, Consiliului Economic și Social, care va avea în acest scop puterile stabilite în Capitolul X.

Capitolul X Consiliul Economic și Social Componenta

Articolul 61

Consiliul Economic și Social va fi alcătuit din cincizeci și patru de Membri ai Națiunilor Unite aleși de Adunarea Generală.

Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 3, optsprezece membri ai Consiliului Economic și Social vor fi aleși în fiecare an pentru o perioadă de trei ani. Un membru al cărui mandat expira va putea fi reales imediat.

La prima alegere după sporirea numărului de membri ai Consiliului Economic și Social de la douăzeci și șapte la cincizeci și patru, pe lângă membrii aleși în locul celor nouă membri ale caror mandate expira la sfârșitul acelui an, vor fi aleși încă douăzeci și șapte de membri. Mandatul a nouă dintre acești douăzeci și șapte de membri adăugați va expira după un an, iar al altor nouă membri după doi ani, potrivit dispozițiilor Adunării Generale.

Fiecare membru al Consiliului Economic și Social va avea un reprezentant în Consiliu.

Funcții și puteri

Articolul 62

Consiliul Economic și Social poate efectua sau iniția studii și rapoarte privind probleme internaționale în domeniile economic, social, cultural, al învățământului, al sănătății și în alte domenii conexe și poate face recomandări în privința tuturor acestor probleme Adunării Generale, Membrilor Națiunilor Unite și instituțiilor specializate interesate.

El poate face recomandări în scopul de a promova respectarea efectivă a drepturilor omului și libertăților fundamentale pentru toți.

el poate pregăti, spre a fi supuse Adunării Generale, proiecte de convenții în probleme de competența sa.

el poate convoca, în conformitate cu regulile fixate de Națiunile Unite, conferințe internaționale în probleme de competența sa.

Articolul 63

Consiliul Economic și Social poate încheia cu oricare dintre instituțiile la care se referă Articolul 57 acorduri stabilind condițiile în care instituția respectivă va fi pusă în legătură cu Națiunile Unite. Aceste acorduri vor fi supuse aprobării Adunării Generale.

El poate coordona activitatea instituțiilor specializate prin consultări cu ele și prin recomandări adresate acestor instituții, precum și prin recomandări adresate Adunării Generale și Membrilor Națiunilor Unite.

Articolul 64

Consiliul Economic și Social poate lua măsurile potrivite spre a obține rapoarte periodice din partea instituțiilor specializate. El poate conveni cu Membrii Națiunilor Unite și cu instituțiile specializate spre a obține rapoarte privind măsurile luate în executarea propriilor sale recomandări și a recomandărilor Adunării Generale în probleme de competența Consiliului.

El poate comunica Adunării Generale observațiile sale asupra acestor rapoarte.

Articolul 65

Consiliul Economic și Social poate da informații Consiliului de Securitate și îi va da asistența, la cererea acestuia.

Articolul 66

Consiliul Economic și Social va îndeplini, în executarea recomandărilor Adunării Generale, funcțiile care intra în competența sa.

El poate, cu aprobarea Adunării Generale, să îndeplinească serviciile pe care i le-ar cere Membrii ai Națiunilor Unite sau instituții specializate.

El va îndeplini celelalte funcții specificate în alte părți din prezenta Carta sau care îi pot fi atribuite de Adunarea Generală.

Votare

Articolul 67

Fiecare membru al Consiliului Economic și Social dispune de un vot.

Hotărârile Consiliului Economic și Social se vor adopta cu majoritatea de voturi a membrilor prezenți și votanți.

Procedura

Articolul 68

Consiliul Economic și Social va înființa comisii pentru problemele economice și sociale și pentru promovarea drepturilor omului, precum și orice alte comisii necesare pentru îndeplinirea funcțiilor sale.

Articolul 69

Consiliul Economic și Social va invita orice Membru al Națiunilor Unite să participe, fără drept de vot, la dezbaterile sale asupra oricărui probleme care prezintă un interes special pentru acel Membru.

Articolul 70

Consiliul Economic și Social poate lua măsuri pentru participarea, fără drept de vot, a reprezentanților instituțiilor specializate la dezbaterile sale sau ale comisiilor înființate de el, precum și pentru participarea propriilor săi reprezentanți la dezbaterile instituțiilor specializate.

Articolul 71

Consiliul Economic și Social va putea lua orice măsuri potrivite pentru consultarea organizațiilor neguvernamentale care se ocupă cu probleme de competența sa. Aceste măsuri se pot aplica unor organizații internaționale și, dacă este cazul, unor organizații naționale, după consultare cu Membrul Națiunilor Unite interesat în aceasta.

Articolul 72

Consiliul Economic și Social va stabili propriile sale reguli de procedura, inclusiv modul de desemnare a Președintelui sau.

Consiliul Economic și Social se va întruni după necesități, potrivit cu regulile sale de procedura, care vor cuprinde dispoziții pentru convocarea Consiliului la cererea majorității membrilor săi.

Capitolul XI

Declarație privind teritoriile care nu se autoguvernează

Articolul 73

Membrii Națiunilor Unite care au sau care își asumă răspunderea pentru administrarea unor teritorii ale căror popoare nu au atins încă un grad deplin de autogovernare recunosc principiul ca interesele locuitorilor acestor teritorii au întâietate. Ei accepta ca o misiune sacră obligația de a promova la maximum bunăstarea locuitorilor acestor teritorii, în cadrul sistemului de pace și securitate internațională stabilit prin prezenta Carta și, în acest scop,:

de a asigura, cu respectarea cuvenită a culturii popoarelor în cauza, progresul lor politic, economic, social și în domeniul educației, tratamentul lor echitabil și protecția lor împotriva abuzurilor;

de a dezvolta capacitatea lor de a se autoguverna, de a ține seama în modul cuvenit de năzuințele politice ale acestor popoare și de a le ajuta în dezvoltarea progresivă a instituțiilor lor politice libere, potrivit cu condițiile specifice fiecărui teritoriu și ale poporului său și cu gradul lor diferit de dezvoltare;

de a întări pacea și securitatea internațională;

de a promova măsuri constructive de dezvoltare, de a încuraja lucrări de cercetare, de a coopera unul cu altul și, în cazurile potrivite, cu organisme internaționale specializate, spre a realiza efectiv scopurile sociale, economice și științifice enunțate în prezentul Articol;

de a transmite regulat spre informare Secretarului General, sub rezerva limitărilor pe care le-ar putea impune exigente de securitate și considerente de ordin constituțional, informații statistice și altele de natură tehnică privind

condițiile economice, sociale și de învățământ din teritoriile de care răspund, altele decât teritoriile cărora li se aplică Capitolele XII și XIII.

Articolul 74

Membrii Națiunilor Unite recunosc, de asemenea, ca politica lor față de teritoriile cărora li se aplica acest Capitol, ca și față de teritoriile lor metropolitane, trebuie să se întemeieze pe principiul general al bunei vecinătăți în domeniul social, economic și comercial, ținând seama în mod evident de interesele și bunăstarea restului lumii.

Capitolul XII Sistemul internațional de tutelă

Articolul 75

Organizația Națiunilor Unite va stabili, sub autoritatea sa, un sistem internațional de tutelă pentru administrarea și supravegherea teritoriilor care vor putea fi supuse acestui sistem, prin acorduri individuale ulterioare. Aceste teritorii sunt desemnate în cele de mai jos prin expresia "teritorii sub tutelă".

Articolul 76

Obiectivele fundamentale ale sistemului de tutela, în conformitate cu scopurile Națiunilor Unite enunțate în Articolul 1 din prezenta Cartă, vor fi următoarele:

de a întări pacea și securitatea internațională;

de a promova progresul politic, economic și social al locuitorilor din teritoriile sub tutela precum și dezvoltarea educației lor; de a favoriza, de asemenea, evoluția lor progresivă spre autoguvernare sau independență, ținând seama de condițiile specifice fiecărui teritoriu și popoarelor sale și de năzuințele liber exprimate ale popoarelor interesate și de dispozițiile care vor putea fi prevăzute prin fiecare acord de tutelă;

de a încuraja respectarea drepturilor omului și libertăților fundamentale pentru toți, fără deosebire de rasă, sex, limbă sau religie, și de a dezvolta sentimentul de interdependență a popoarelor lumii;

de a asigura egalitatea de tratament în domeniile social, economic și comercial tuturor Membrilor Națiunilor Unite și cetățenilor lor, de a asigura, de asemenea, acestora din urmă egalitate de tratament în administrarea justiției, fără a se aduce atingere realizării obiectivelor menționate mai sus și sub rezerva dispozițiilor Articolului 80.

Articolul 77

Sistemul de tutelă se va aplica teritoriilor din categoriile enumerate mai jos și care vor fi supuse acestui sistem prin acorduri de tutelă:

teritorii în prezent sub mandat;

teritorii care pot fi desprinse din statele inamice, ca urmare a celui de-al doilea război mondial;

teritorii supuse în mod voluntar acestui sistem de către statele care răspund de administrarea lor.

Printr-un acord ulterior se va stabili care teritorii din categoriile menționate mai sus vor fi supuse sistemului de tutelă și în ce condiții.

Articolul 78

Sistemul de tutelă nu se va aplica țărilor care au devenit Membri ai Națiunilor Unite, relațiile dintre ele trebuind să se întemeieze pe respectarea principiului egalității suverane.

Articolul 79

Condițiile sistemului de tutelă pentru fiecare teritoriu care urmează să fie supus acestui sistem, precum și orice modificări sau amendamente, vor face obiectul unui acord între statele direct interesate, inclusiv puterea mandatară în cazul teritoriilor sub mandatul unui Membru al Națiunilor Unite, și vor fi aprobate în conformitate cu prevederile Articolelor 83 și 85.

Articolul 80

Cu excepția celor ce s-ar putea conveni prin acordurile individuale de tutela, încheiate în conformitate cu Articolele 77, 79 și 81, prin care fiecare teritoriu este supus sistemului de tutela, și până la încheierea unor asemenea acorduri, nici o dispoziție din prezentul Capitol nu trebuie să fie interpretată ca modificând în vreun fel, direct sau indirect, orice drepturi ale oricaror state sau popoare, ori dispozițiile unor acte internaționale în vigoare la care pot fi părți Membri ai Națiunilor Unite.

Paragraful 1 din prezentul Articol nu trebuie interpretat ca dând temeiuri pentru întârzierea sau amânarea negocierii și încheierii de acorduri destinate să supună sistemului de tutelă teritorii sub mandat sau alte teritorii, potrivit prevederilor Articolului 77.

Articolul 81

Acordul de tutelă va cuprinde, în fiecare caz, condițiile în care va fi administrat teritoriul sub tutelă și va desemna autoritatea care va exercita administrarea teritoriului sub tutelă. O asemenea autoritate, denumită mai jos "autoritate administrantă", poate fi unul sau mai multe state sau însăși Organizația.

Articolul 82

În orice acord de tutelă pot fi stabilite una sau mai multe zone strategice, care pot cuprinde o parte sau întreg teritoriul sub tutelă căruia i se aplică

acordul, fără a se aduce atingere oricărui acord sau oricăror acorduri speciale, încheiate în temeiul Articolului 43.

Articolul 83

Toate funcțiile Națiunilor Unite privind zonele strategice, inclusiv aprobarea dispozițiilor din acordurile de tutelă și a modificării sau amendării lor, vor fi exercitate de Consiliul de Securitate.

Obiectivele fundamentale enunțate în Articolul 76 sunt valabile pentru popoarele din fiecare zonă strategică.

Consiliul de Securitate, ținând seama de dispozițiile acordurilor de tutelă și fără a se aduce atingere exigentelor de securitate, va recurge la sprijinul Consiliului de Tutelă pentru îndeplinirea funcțiilor asumate de Națiunile Unite, în cadrul sistemului de tutelă, în domeniile politic, economic, social și al învățământului în zonele strategice.

Articolul 84

Autoritatea administrativă va avea datoria de a veghea ca teritoriul sub tutela să-și aducă contribuția la menținerea păcii și securității internaționale. În acest scop, autoritatea administrativă poate folosi contingente de voluntari, înlesnirile și sprijinul teritoriului sub tutelă pentru a îndeplini obligațiile asumate în aceasta privință față de Consiliul de Securitate, precum și pentru apărarea locală și menținerea legalității și a ordinii în teritoriul sub tutelă.

Articolul 85

Funcțiile Națiunilor Unite privind acordurile de tutelă pentru toate zonele care nu sunt desemnate ca zone strategice, inclusiv aprobarea dispozițiilor acordurilor de tutelă și a modificării sau amendării lor, vor fi exercitate de Adunarea Generală.

Consiliul de Tutelă, acționând sub autoritatea Adunării Generale, o va ajuta la îndeplinirea acestor funcții.

Capitolul XIII Consiliul de Tutelă Componenta

Articolul 86

Consiliul de Tutelă se va compune din următorii Membri ai Națiunilor Unite:

Membrii care administrează teritorii sub tutelă;
acei Membri desemnați nominal în Articolul 23 care nu administrează teritorii sub tutelă;

atâția alți Membri aleși de Adunarea Generală pe o perioadă de trei ani, câți vor fi necesari pentru ca numărul total al membrilor Consiliului de Tutela

să fie egal reprezentat între Membrii Națiunilor Unite care administrează și cei care nu administrează teritorii sub tutelă.

Fiecare membru al Consiliului de Tutelă va desemna o persoană cu o calificare specială care să-l reprezinte în Consiliu.

Funcții și puteri

Articolul 87

Adunarea Generală și, sub autoritatea ei, Consiliul de Tutelă pot, în îndeplinirea funcțiilor lor:

să examineze rapoartele supuse de autoritatea administrantă;

să primească petiții și să le examineze, în consultare cu autoritatea administrantă;

să organizeze vizite periodice în teritoriile respective sub tutelă, la date fixate de acord cu autoritatea administrantă, și

să întreprindă aceste acțiuni și altele în conformitate cu dispozițiile acordurilor de tutelă.

Articolul 88

Consiliul de Tutelă va elabora un chestionar privitor la progresul locuitorilor din fiecare teritoriu sub tutelă în domeniile politic, economic, social și al educației; autoritatea administrantă a fiecărui teritoriu sub tutela care intra în competența Adunării Generale va înainta acesteia un raport anual pe baza chestionarului menționat.

Articolul 89

Fiecare membru al Consiliului de Tutelă dispune de un vot.

Hotărârile Consiliului de Tutelă vor fi adoptate cu majoritatea membrilor prezenți și votanți.

Procedura

Articolul 90

Consiliul de Tutelă va stabili propriile sale reguli de procedură, inclusiv modul de desemnare a Președintelui său.

Consiliul de Tutelă se va întruni după necesități, potrivit cu regulile sale de procedură care vor prevedea convocarea Consiliului la cererea majorității membrilor sai.

Articolul 91

Consiliul de Tutelă va recurge, când este cazul, la asistența Consiliului Economic și Social și a instituțiilor specializate în problemele care intră în respectivele lor competente.

Capitolul XIV Curtea Internațională de Justiție

Articolul 92

Curtea Internațională de Justiție va fi organul judiciar principal al Națiunilor Unite. Ea va funcționa în conformitate cu Statutul anexat, care este stabilit pe baza statutului Curții Permanente de Justiție Internațională, și face parte integrantă din prezenta Cartă.

Articolul 93

Toti Membrii Națiunilor Unite sunt ipso facto parti la Statutul Curții Internaționale de Justiție.

Un Stat care nu este Membru al Națiunilor Unite poate deveni parte la statutul Curții Internaționale de Justiție în condiții care urmează a fi determinate, pentru fiecare caz în parte, de către Adunarea Generală, la recomandarea Consiliului de Securitate.

Articolul 94

Fiecare Membru al Națiunilor Unite se obligă să se conformeze hotărârii Curții Internaționale de Justiție în orice cauză la care este parte.

Dacă oricare dintre părțile la o cauză nu va executa obligațiile ce-i revin în temeiul unei hotărâri a Curții, cealaltă parte se va putea adresa Consiliului de Securitate care poate, în caz ca socotește necesar, să facă recomandări sau să hotărască măsurile de luat pentru aducerea la îndeplinire a hotărârii.

Articolul 95

Nici o dispoziție din prezenta Cartă nu va împiedica pe Membrii Națiunilor Unite să încredințeze revolvarea diferendelor lor altor tribunale, în temeiul unor acorduri deja în vigoare sau care ar putea fi încheiate în viitor.

Articolul 96

Adunarea Generală sau Consiliul de Securitate pot cere Curții Internaționale de Justiție un aviz consultativ în orice problemă juridică.

Alte organe ale Națiunilor Unite și instituțiilor specializate, cărora Adunarea Generală le poate da oricând o autorizație în acest scop, au, de asemenea, dreptul de a cere avize consultative Curții în problemele juridice care se ivesc în sfera lor de activitate.

Capitolul XV Secretariatul

Articolul 97

Secretariatul va cuprinde un Secretar General și personalul de care Organizația va avea nevoie. Secretarul General va fi numit de Adunarea

Generală la recomandarea Consiliului de Securitate. El va fi cel mai înalt functionar administrativ al Organizației.

Articolul 98

Secretarul General va acționa în această calitate la toate sedintele Adunării Generale, ale Consiliului de Securitate, ale Consiliului Economic și Social și ale Consiliului de Tutela. El va îndeplini orice alte funcții ce-i sunt încredintate de aceste organe. Secretarul General va prezenta Adunării Generale un raport anual asupra activității Organizației.

Articolul 99

Secretarul General poate atrage atenția Consiliului de Securitate asupra oricărei probleme care, după părerea sa, ar putea pune în primejdie menținerea păcii și securității internaționale.

Articolul 100

În îndeplinirea îndatoririlor sale, Secretarul General și personalul nu vor solicita și nici nu vor primi instrucțiuni de la vreun guvern sau de la vreo autoritate exterioară Organizației. Ei se vor abține de la orice act incompatibil cu situația lor de functionari internaționali, răspunzători numai față de Organizație.

Fiecare Membru al Națiunilor Unite se obliga să respecte caracterul exclusiv internațional al funcțiilor Secretarului General și ale personalului și să nu caute să-i influențeze în executarea sarcinilor.

Articolul 101

Personalul va fi numit de Secretarul General, potrivit regulilor stabilite de Adunarea Generală.

Un personal corespunzător va fi afectat în mod permanent Consiliului Economic și Social, Consiliului de Tutela și, dacă este cazul, altor organe ale Națiunilor Unite. Acest personal va face parte din Secretariat.

Considerentul precumpanitor în recrutarea și stabilirea condițiilor de serviciu ale personalului trebuie să fie necesitatea de a se asigura Organizației serviciile unui personal care să posede cele mai înalte calități de muncă, de competență și de integritate. Se va ține seama în modul convenit de importanța recrutării personalului pe cea mai largă bază geografică posibilă.

Capitolul XVI Dispoziții diverse

Articolul 102

Orice tratat sau acord internațional încheiat de orice Membru al Națiunilor Unite, după intrarea în vigoare a prezentei Carte, va fi cât mai curând posibil înregistrat la Secretariat și publicat de acesta.

Nici o parte la un tratat sau acord internațional care nu a fost înregistrat în conformitate cu dispozițiile paragrafului 1 din prezentul Articol nu va putea invoca acel tratat sau acord în fața vreunui organ al Națiunilor Unite.

Articolul 103

În caz de conflict între obligațiile Membrilor Națiunilor Unite decurgând din prezenta Carta și obligațiile lor decurgând din orice alt acord internațional vor prevala obligațiile decurgând din prezenta Cartă.

Articolul 104

Organizația se va bucura pe teritoriul fiecăruia dintre Membrii săi de capacitatea juridică necesară pentru îndeplinirea funcțiilor și realizarea scopurilor sale.

Articolul 105

Organizația se va bucura pe teritoriul fiecăruia dintre Membrii săi de privilegiile și imunitățile necesare pentru realizarea scopurilor sale.

Reprezentanții Membrilor Națiunilor Unite și funcționarii Organizației se vor bucura, de asemenea, de privilegiile și imunitățile necesare pentru îndeplinirea, în mod cu totul independent, a funcțiilor lor legate de Organizație.

Adunarea Generală poate face recomandări în scopul de a stabili detaliile aplicării paragrafelor 1 și 2 din acest Articol sau poate propune Membrilor Națiunilor Unite convenții în acest scop.

Capitolul XVII Dispoziții tranzitorii de securitate

Articolul 106

Până la intrarea în vigoare a acordurilor speciale menționate în Articolul 43 care, după părerea Consiliului de Securitate, îi vor permite să înceapă a-și asuma răspunderile ce îi incumbă potrivit Articolului 42, părțile la Declarația celor Patru Națiuni semnată la Moscova la 30 octombrie 1943 și Franța se vor consulta între ele și, la nevoie, cu alți Membri ai Națiunilor Unite, în conformitate cu dispozițiile paragrafului 5 din acea Declarație, spre a întreprinde, în numele Organizației, orice acțiuni comune care ar putea fi necesare pentru menținerea păcii și securității internaționale.

Articolul 107

Nici o dispoziție din prezenta Cartă nu va afecta sau interzice, față de un Stat care în cursul celui de-al doilea război mondial a fost inamicul vreunui dintre semnatarii prezentei Carte, o acțiune întreprinsă sau autorizată, ca urmare a acestui război, de către guvernele care poartă răspunderea acestei acțiuni.

Capitolul XVIII Amendamente

Articolul 108

Amendamentele la prezenta Cartă vor intra în vigoare pentru toți Membrii Națiunilor Unite când vor fi fost adoptate cu o majoritate de două treimi din membrii Adunării Generale și ratificate, în conformitate cu respectiva lor procedură constituțională, de două treimi din Membrii Națiunilor Unite, inclusiv toți membrii permanenți ai Consiliului de Securitate.

Articolul 109

O Conferință Generală a Membrilor Națiunilor Unite cu scopul revizuirii prezentei Carte va putea fi ținută la data și la locul care vor fi stabilite cu votul unei majorități de două treimi din membrii Adunării Generale și cu voturile oricărui nouă membri ai Consiliului de Securitate. Fiecare Membru al Organizației va dispune la conferință de un vot.

Orice modificare a prezentei Carte, recomandată de conferință prin votul majorității de două treimi, va intra în vigoare la ratificarea ei, în conformitate cu respectiva lor procedură constituțională, de către două treimi din Membrii Națiunilor Unite, inclusiv toți membrii permanenți ai Consiliului de Securitate.

Dacă o asemenea conferință nu va fi fost ținută până la cea de-a zecea sesiune anuală a Adunării Generale următoare intrării în vigoare a prezentei Carte, propunerea de a se convoca o asemenea conferință va fi înscrisă pe ordinea de zi a acelei sesiuni a Adunării Generale, iar conferința se va reuni dacă aceasta se va decide prin votul majorității membrilor Adunării Generale și cu voturile oricărui șapte membri ai Consiliului de Securitate.

Capitolul XIX Ratificare și semnare

Articolul 110

Prezenta Cartă va fi ratificată de statele semnatare în conformitate cu respectiva lor procedură constituțională.

Instrumentele de ratificare vor fi depuse Guvernului Statelor Unite ale Americii, care va notifica fiecare depunere tuturor Statelor semnatare, precum și Secretariatului General al Organizației, după ce acesta va fi fost numit.

Prezenta Carta va intra în vigoare după depunerea instrumentelor de ratificare de către Republica China, Franța, Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Statele Unite ale Americii și de către majoritatea celorlalte state semnatare. Guvernul Statelor Unite ale Americii va întocmi apoi un proces-verbal privind depunerea instrumentelor de ratificare, pe care îl va trimite în copie tuturor statelor semnatare.

Statele semnatare ale prezentei Carte, care o ratifică după intrarea ei în vigoare, vor deveni Membri originari ai Națiunilor Unite la data depunerii instrumentelor de ratificare respective.

Articolul 111

Prezenta Cartă, ale carei texte în limbile chineză, franceză, rusă, engleză și diviola sunt în mod egal autentice, va fi depusă în arhivele Guvernului Statelor Unite ale Americii. Acest Guvern va trimite copii certificate în modul convenit Guvernelor celorlalte state semnatare. DREPT CARE reprezentanții Guvernelor Națiunilor Unite au semnat prezenta Carta, ÎNTOCMITĂ în orasul San Francisco, la douăzeci și șase iunie una mie nouă sute patruzeci și cinci.